

KOSMOS

MARTINUS KOSMOLOGI

PROVNUMMER

Svensk

Martinus: Längtan

Martinus: Äktenskapet

Sven-Erik Rævdal: En epokgörande världsbild

**John Nielsen:
Vad är meningen?**

**Egon Sørensen:
Tag det du kan använda ...**

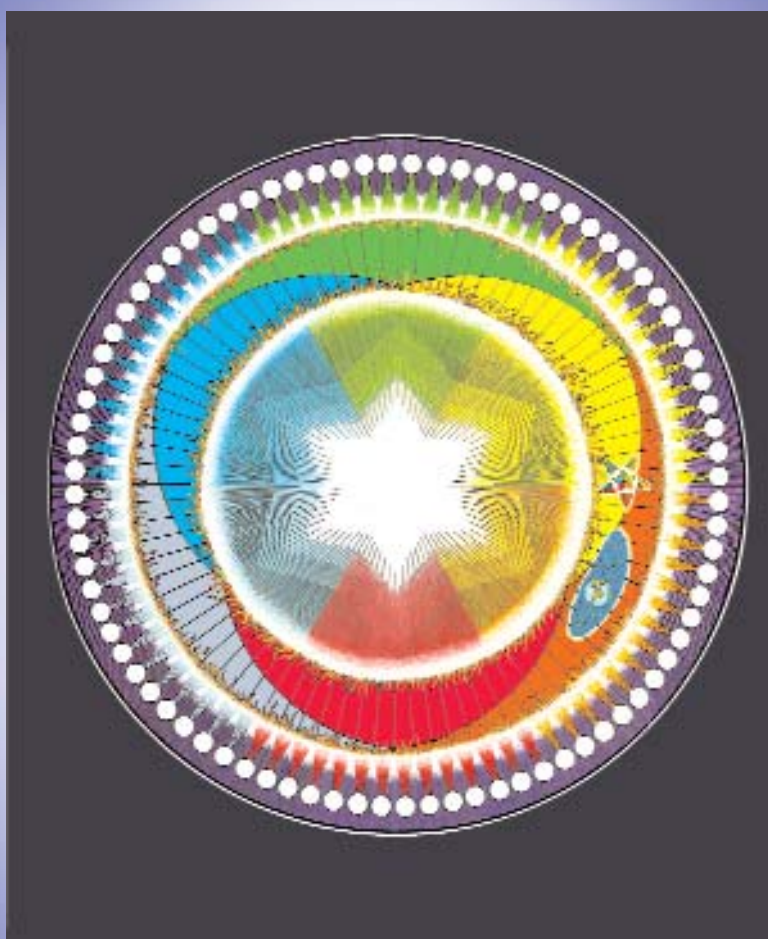
Fråga om kosmologi: Vad är meningen med livet?

Julia Bäckmann: Lidandet är bara skuggningar ...

Olav Johansson: Karma – en känslig historia

Martinus: Naturen är en stor smekning

**Martinus Institut och
Martinus Center, Klint**

En tidskrift om Martinus världsbild

Kära läsare!

När jag var pojke önskade jag mig en ny cykel och ett armbandsur. I dag är det nog andra saker som barn går och önskar sig, men vi kan väl vara överens om att de önskar sig något. Barn önskar sig alltid något. Och så är det genom hela livet. Det är lusten som sätter i gång oss, och när den är tillfredsställd kan vi slappna av till dess att en ny önskan anmäler sig. Därför är nog längtan och begär värda att undersökas närmare.

Det skriver Martinus om i artikeln "Längtan", där han berättar att vår längtan efter fred är början till en helt ny epok i mänsklighetens historia. Och då är steget inte långt till att tänka på äktenskap och parförhållande. Martinus benämner den tid vi lever i som "de olyckliga äktenskapens zon" – men där han också ger oss anvisningar om hur vi kan lära av denna erfarenhet i samband med vår vidare utveckling. Därmed har vi slagit an tonen för de två artiklar av Martinus som du får tillfälle att studera på nästföljande sidor.

Men vem var denne Martinus? Det kommer du också att få svar på i artikeln "En epokgörande världsbild". En ledtråd för hans författarskap var detta med lusten, som driver verket. Lusten, som består i att undvika smärta och obehag. Du känner det från din mage när du är riktigt hungrig.

Det handlar bara om att få något att äta. Men vissa former av lidanden och obehag är inte så lätta att få bukt med. De kan vara så plågsamma att man ibland frågar sig själv, vad kan då meningen vara med dem. Är det över huvud taget någon mening med vår läng-

tan och våra begär och de lidanden vi råkar ut för?

I tidskriftens fasta frågespalt "Fråga om kosmologi" är det just en läsare som ber Martinus om svar på, vad är meningen med våra liv. Och svaret sträcker sig långt ut över vår vardag och ger oss svindlande tankar om vår eviga utveckling. Men Martinus lugnar oss. Det är inte meningen att vi skall kunna acceptera hela denna väldiga världsbild på en gång. "Tag det av mitt arbete som du kan använda - och låt resten ligga", sade han. Och det är just rubriken på en av artiklarna i tidskriften.

Längre fram förs vi av en annan författare varsamt genom ödeslagen i artikeln "Karma - ett känsligt ämne". Det ger dig tillfälle att läsa Martinus förklaring av det gamla uttrycket; "det en människa sår, det skall hon också skörda", och därmed själva meningen med allt det lidande och all den smärta som möter oss på vår långa livsvandring.

Som du förstår är Martinus världsbild tillägnad människor som söker svar på de stora, undrande frågorna: Vilka är vi, var kommer vi ifrån, och vart är vi på väg? Och som väl att märka inte låter sig nöjas med dogmer och ritualer, utan söker logiska och sammanhängande förklaringar på livsmysteriet.

Om du har fått lust att veta mer om Martinus och hans arbete och stifta närmare bekantskap med Kosmos, är du välkommen att utnyttja kupongen i slutet av tidskriften. Du kan också få ytterligare upplysningar på www.martinus.dk

sh/hw

Översättning: MR

Längtan

av Martinus

*Längtan efter fred är början på en helt ny epok
i mänsklighetens historia*

Hunger- och mättnadsprincipen

De drivande krafterna bakom all livsupplevelse är begär, önskningar och längtan. Utan begär skulle den tillvaroform som i dag präglar mänskligheten, aldrig ha kunnat uppstå, och likaså skulle det inte finnas någon framtid för människorna, om inte deras medvetande var uppfyllt av önskningar och längtan. Att varje normal, naturlig önskan blir uppfylld, tror människorna förvisso inte, därför att de inte känner till livets lagar och inte vet att varje önskan orsakar ett kretslopp som har sin början i en längtan efter ett eller annat och inte upphör förrän denna längtan har tillfredsställts. De känner dock till det från sitt förhållande till födan, de blir hungriga efter mat, och detta begär blir tillfredsställt genom att de får något att äta. De blir mätta, ja, kanske ibland så övermätta att de rent av känner vämjelse mot det som de tidigare längtade så starkt efter. Hunger och mättnad är emellertid inte något som bara har med den fysiska födan att göra. Alla former av begär, önskningar och längtan är i princip exakt detsamma. Liksom hungern efter mat inte kan upphöra förrän den på ett eller annat sätt blir tillfredsställd, så gäller detta också

alla övriga former av begär, längtan och önskningar inom vårt medvetandeliv.

Önskningarnas kretslopp

Många människor torde protestera mot en sådan tankegång med den motiveringen att de har många önskningar och mången längtan som de aldrig har fått uppfyllda. De är besvikna och känner sig kanske till och med bedragna av livet, därför att de nu har blivit gamla utan att deras önskningar har gått i uppfyllelse. Att människor kan bli gamla utan att deras längtan och önskningar går i uppfyllelse, passar ju till synes inte heller in på den tanken att alla önskningar och all längtan skall uppfyllas. Men det är endast skenbart att det är på det sättet. Det beror på att människorna ännu endast ser sitt liv i ett litet lokalt perspektiv som börjar med konceptionen och födelsen och slutar med döden. De tror att deras liv är som en rät linje med en början och ett slut. Men denna "räta linje" är som alla andra räta linjer endast en illusion. Den räta linjen finns i verkligheten inte. Vilken som helst linje är uttryck för kraft eller energi, och all energi i världsalltet går i kretslopp. En helt liten del av en stor cirkelbåge uppfattar vi som en rät linje; tänk bara på havets horisont-

linje, som av vårt fysiska öga uppfattas som en rät linje, även om vårt förstånd säger oss att den är en del av en stor cirkelbåge. Också vårt liv är en del av ett kretslopp. Det finns något före konceptionen och det finns något efter döden och detta "något" eller denna livsutveckling före och efter den fysiska tillvaron grundar sig likaväl som denna på hunger- och mätnadsprincipen, på det levande väsendets begär, önsknings och längtan. Alla dessa begär och önsknings och all denna längtan befinner sig på ett eller annat stadium i hunger- och mätnadskretsloppet, och de fortsätter, oftast genom flera inkarnationer, tills de har löpt ut sin bana. Den inträffade mättnaden eller tillfredsställelsen ger då upphov till en längtan efter något som på ett eller annat sätt är en kontrast till det man nu är mätt på, och ett nytt kretslopp, en ny variation av hunger- och mätnadsprincipen har därmed börjat för det levande väsendet.

Våra önsknings, till och med de som är vanliga och vardagliga, rör sig i kretslopp efter varandra på ett sådant sätt att man kan tala om spiralkretslopp. Det ena kretsloppet är förenat med nästa och blir faktiskt orsak till detta. Hela tillvaron är uppbyggd av sådana kretslopp, alltifrån den längtan och de önsknings som uppfylls på helt kort tid till dem som sträcker sig över tusentals, ja, miljoner år.

Drivkraften bakom vår tids tekniska och vetenskapliga triumfer

Varför har människorna i dag fått naturens krafter att arbeta åt sig? Varför bor vi alla i sköna hus som ger skydd för vind och regn och som på vintern kan värmas upp och där vi kan tända ljus när det blir mörkt? Varför kan vi flyga genom luften och fara med båt såväl på som under vattnets yta och på många andra sätt röra oss snabbt genom rummet? Därför att vi har önskat det, vi har längtat efter att uppnå ett sådant herravälde över naturkrafterna. Men när har vi kunnat hysa denna längtan och ha dessa önsk-

ningar? Naturligtvis när vi inte hade de tekniska och vetenskapliga erfarenheter som vi har nu. Då vi var primitiva stenåldersmänniskor som måste leva i mörka grottor och kämpa en förtvivlad kamp för att upprätthålla livet, uppstod den första längtan efter en mer oberoende tillvaro, där man inte så lätt dukade under för naturens övermakt.

Naturligtvis hade stenåldersmänniskorna inte förmåga att önska sig elektriskt ljus, centralvärme, bilar, flygmaskiner osv. Alla dessa detaljer i civilisationsbilden blev till först under senare tider i människans önske- och drömvärld, efter hand som hon började göra tekniska och vetenskapliga erfarenheter. Men längtan efter en tillvaro där alla de "demoniska" krafter som människorna hade att kämpa med i naturen hade övervunnits, har varit den drivkraft som var orsak till vår tids tekniska och vetenskapliga triumfer. Detta betyder inte att dessa önsknings och denna längtan endast har gått i arv från generation till generation, det skulle ju vara helt orättvist, och kosmiskt sett finns det ingen orättvisa i universum. Tänk om stenåldersmänniskorna och andra av forna tiders människor, som längtade efter en liten smula behaglighet i tillvaron, bara skulle dö utan att någonsin få uppleva ens en bråkdel av dessa bekvämligheter, medan i stället nutidens människor, även om de aldrig hade levt tidigare och därför inte hade kunnat ha någon önskan eller något begär efter komfort eller behaglighet, ändå skulle födas till vår tekniska tidsålders hjälpmedel och tekniska kunskap. Somliga som till den grad längtade efter en behagligare tillvaro skulle alltså dö utan att någonsin få uppleva den, medan andra som aldrig hade hyst sådana önsknings och en sådan längtan, helt oförtjänt skulle uppnå den. Detta skulle ju vara himmelsskriande orättvist. Men så är det heller inte. Stenåldersmänniskorna, som längtade efter att övervinna naturkrafterna och därigenom få en bättre tillvaro, är desamma som de moderna människor som efter hand i fysiskt och

praktiskt hänseende har uppnått en sådan tillvaro.

Människorna lever i dag i en intellektualiserad stenåldersvärld

Många inkarnationers lidanden och erfarenheter ligger bakom hela den moderna civilisationen och kulturen. Men inte tillräckligt med lidanden och erfarenheter, ty i så fall skulle vår tids kultur och civilisation vara human på ett helt annat sätt än den är och grunda sig på nästakärlek och fördelning av tillgångarna. Stenåldersmänniskans djuriskt präglade mentalitet gäller fortfarande också i vår kultur av i dag. Vad är alla de stora krigerna med den gigantiska utvecklingen av raffinerade tekniska vapen annat än en förlängning av stenåldersmänniskans primitiva stenyx, hans kastspjut, båge och pil? Det är en intellektualiserad stenåldersvärld som människorna i dag lever i. De har fått mycket av sin längtan och många önskningar uppfyllda, och alla dessa kretslopp av hunger och mättnad har varit liktydigt med en utveckling från ett mera djuriskt till ett mera mänskligt tillstånd, men för att verkligen bli vad de kallar sig, nämligen människor, måste de jordiska människorna sätta i gång nya kretslopp av längtan som kan gå i sin bana mot uppfyllelse i kommande tider, och det har många människor över hela jorden redan gjort. Det som de längtar efter, är fred på jorden.

Längtan efter fred är början på en helt ny epok i mänsklighetens historia

Längtan efter fred blir allt starkare i fler och fler människors medvetande. Men hur har denna längtan kunnat uppstå? Uteslutande därför att de jordiska människorna håller på att bli mätta på fredens motsats, kriget. För stenåldersfolken, för de gamla vikingarna och för andra av forna tiders krigarfolk var kriget ett ideal; de kämpade mot naturen, och de kämpade mot andra människor. Enligt deras religiösa inställning var dö-

den på slagfältet en hjältegång som förde krigaren direkt till paradiset. Männen ville vara stora hjältar och krigsmän, och kvinnorna beundrade endast sådana män. Dessa önskningar och begär har satt i gång en mängd kretslopp, och miljoner män har blivit krigshjältar och både segrat och lidit nederlag som hjältar, och miljoner kvinnor har upplevt att dessa hjältar kämpat för dem och om dem, men nu håller en mycket stor del av dessa det förgångnas hjältar och hjältnor på att bli mätta på denna form av tillvaro, så övermätta att de kallar den krigets helvete, och detta är början på en helt ny epok i mänsklighetens historia.

En gammal världskultur håller på att gå under och en ny spirar fram bland dess ruiner

Denna nya epok kan man i motsats till krigets helvete kalla "himmelriket", som är detsamma som en fredens värld. När Kristus sade: "Guds rike är inom er", var det därför att han med sitt kosmiska medvetande kände till hela detta utvecklingsförlopp och såg hur det mänskliga i människan långsamt växte, och det var hans mission att ge näring åt denna lilla grodd till fred som växte som en längtan i många människors sinne. Under de ca 2000 år som gått sedan Kristus levde på jorden har allt större och mer omfattande krig, ja, hela världskrig rasat bland människorna. Jorden har blivit ett helvete där människor kan uppleva mer förfärliga saker än de helvetesfantasier som skapats av religiösa fanatiker. Men detta är ju det enda som kan få människorna att vända sig bort från kriget. Nu är utvecklingen av den dräpande principen så gigantisk att det hos de allra flesta människor i dag finns en oerhörd längtan efter fred på jorden. Denna längtan finns också hos de krigare som i dag kämpar på slagfälten. De har ingen önskan att vara krigshjältar. Att de i dag befinner sig på slagfälten beror på önskningar som de tidigare har haft. Det är ett kretslopp som de själva har satt i gång

och nu upplever de sista konsekvenserna av. En gammal världskultur, uppbyggd av människornas längtan i forna tider, håller på att gå under, och en ny kultur spirar fram bland dess ruiner. Denna nya kultur skall också skapas av de individer som en gång var stenåldersmänniskor, och den kommer att stråla av skönhet och ande, av genialt konstnärlig och teknisk verksamhet, som inte är lyx för en överklass, men naturlig livsutveckling och livsupplevelse för alla jordens människor.

Orsak och verkan eller öde

Jag vill avsluta med att tala om hur den enskilda människan med sin längtan och sina önskningar kan komma att få inflytande på denna stora förvandlingsprocess som håller på att ske med hela mänskligheten. Man kan ofta höra att människor tror att det betyder så litet vad den enskilda människan tänker, säger och utför i vardagen, att det ändå bara är "de stora och starka" som har inflytande. Men detta är inte riktigt. Det beror i alla fall på vad man menar med att vara "stor och stark". Varendra människa och hennes längtan och önskningar betyder något för helheten. Jag har tidigare berättat att jordklotet är ett levande väsen i vars fysiska organism den samlade mänskligheten bildar det organ som kan jämföras med hjärnan i vår egen organism. De enskilda människorna utgör alltså ett slags hjärnceller i jordklotets fysiska organism, och det är absolut inte likgiltigt för helheten vilka energivibrationer som utgår från de enskilda delarna av denna helhet. Det är inte likgiltigt vad de enskilda människorna längtar efter och inte heller vad de gör för att deras längtan efter hand skall komma att gå i uppfyllelse. Att människor nu har möjlighet att få en teoretisk överblick över sitt liv i förhållande till tidigare och kommande inkarnationer, ger dem tillfälle att se att det är de själva som har skapat de villkor de lever under i dag, genom de begär, önsk-

ningar och den längtan som fick dem att tänka och handla som de gjorde i det förflutna. Tankar och handlingar är kraft och energi, och all energi i världsalltet går i kretslopp och skapar orsak och verkan eller öde. Det är forna tiders längtan, önskningar och begär som har skapat människornas nuvarande öde. Men människorna är fortfarande i stånd att skapa öde, ty i dag skapar de sin framtid med hänsyn till vad de skall uppleva i livet såväl efter döden som i kommande fysiska inkarnationer. Vad de längtar efter kommer de att få uppleva så snart deras ödesmönster ger plats för dessa upplevelser. Ingen människa skall i det stora kosmiska kretsloppet uppleva mer lycka eller mer lidande och olycka än någon annan. Försynen har inga favoriter, och det finns inte heller någon som skall vara syndabock. Det är de levande väsendenas egen längtan som driver dem fram i utvecklingen, det vill säga genom erfarenheternas många olika tankeklimat och nya upplevelser.

Människan måste lära sig att bringa sin längtan och sina önskningar i överensstämmelse med universums eviga lagar

Bakom all denna längtan och deras uppfyllelse finns det levande väsendets eviga jag med sitt urbegär efter att skapa och uppleva i ständigt nya variationer av materiens kretslopp. Det var ett uttryck för kosmisk klarsyn, när Kristus sade till människorna "att ni är gudar", ty människan rymmer i sig gudomliga möjligheter, när hon lär sig att bringa sin längtan och sina önskningar i överensstämmelse med universums eviga lagar, det vill säga med den kärlek till allt och alla som evigt hyses till den Gudom som vi genom vårt jag, vår skaparförmåga och den materia vi skapar i, är ett med. Först när människan genom sin längtan och den ur denna framsprungna skapande verksamheten inte längre ger upphov till krig och helvete omkring sig, utan utstrålar freden från sitt inre genom allt vad hon sä-

ger, tänker och gör, kommer hon att dagsmedvetet kunna uppleva sin enhet med universum och den eviga Gudomen. Den längtan som då uppstår i hennes kosmiska medvetande, kommer att göra henne till en gudomlig konstnär och tekniker av ett format som den jordmänniska fantasin knappt kan föreställa sig.

Och det gäller för alla jordens människor att de en gång kommer att hysa en sådan längtan.

Översättning: RN

*Från ett föredrag i Glahns allé,
torsdagen den 20 november 1941.*

Bearbetat av Mogens Møller.

Bearbetningen godkänd av Martinus.

Mänskligheten kan inte vänta sig en verklig världsfred, så länge den utgör en enhet som endast består av "krigsceller".

Därmed torde det vara uppenbart att tiden är inne för varje modern tänkande, intellektuell människa att börja förstå, att världsfreden inte är något som skapas utanför hennes eget inre genom världens politiker, på så vis att hon själv kan sätta sig ned och vänta att dessa individer en dag skall ha löst problemet. Den som så tror måste på det kraftigaste tillrådas att avvisa denna förespeglade uppfattning om sin egen situation. Hon måste fås att förstå, att den verkliga sanna freden utslutande är något som kan skapas i hennes eget inre av henne själv. I samma grad som detta inre är rensat från djuriska tendenser, vilket vill säga själviska principer, har väsendet blivit en cell i världsfreden. Världsfreden är nämligen en enhet, som endast och allenast kan byggas upp och vidmakthållas av celler, vilkas mentalitet eller inre för var och en i sig själv är absolut fred, osjälviskhet eller nästakärlek. Mänskligheten kan inte vänta sig någon verklig absolut fred, så länge den utgör en enhet bestående av celler (enskilda individer) som i sig själva mer eller mindre är "krigsceller" och således i motsvarande grad är ofredscentra, förföljare av sin nästas allmänna välfärd och normala hälsa. Sådana väsen är "djungelceller". Den helhet, i vilken dessa väsen är celler, kan självfallet endast bli eller vara en "djungelsfär" eller den kulmination av de djuriska principerna som blivit kallad "helvete", "domedag" eller "ragnarök" och som i synnerhet utlöses genom den nuvarande tidsåldern.

Martinus i Livets Bok 5 st 1733

Äktenskapet

*Martinus berättar här om
"de olyckliga äktenskapens zon"*

Det lyckliga äktenskapet grundar sig på organiskt inbyggd automatfunktion led av en alltbehärskande instinkt

Vår tids människor lever i en värld fylld av problem, och några av de största och svåraste tornar upp sig inom det område vi kallar äktenskapet. Olyckliga äktenskap och skilsmässor är idag inget ovanligt, det är snarare så att det håller på att höra till undantagen att möta människor som under lång tid levit tillsammans i ett lyckligt äktenskap. Men vad är orsaken till att den jordiska människan lever i det jag kallar de olyckliga äktenskapens zon?

Problemet är mycket djupgående, och för att helt kunna förstå det, måste vi rikta vårt medvetande mot djurriket, eftersom vi här finner ursprunget till alla de principer jag i detta föredrag skall belysa. I djurriket är samlivet mellan två väsen av motsatt kön själva paradiset. I detta paradiset är det ingen inblandning av intelligens eller medveten viljekraft, det lyckliga äktenskapet grundas helt igenom på organiskt inbyggd automatfunktion ledd av en alltbehärskande instinkt. Då ungarna vuxit upp och kan klara sig själva, besjålas de av en drift som leder dem mot ett väsen av motsatt kön, som likaså behärskas av en sådan drift. De blir så att säga en livsbetingelse för varandra, de vet inte av något annat att leva för, de har inga andra drifter, som skapar något annat själsligt begär. Det ömsesidiga begäret efter att helt äga den äkta partnern är under brunstperioden det fundamentala i dessa vä-

sens självbevarelsedrift. Ett vilket som helst försök till inblandning här utlöser hos hannen en rasande svartsjuka i förening med ett fullständigt dödsförakt. Att detta samliv är själva paradiset i det egentliga djurriket berättas för oss av tusentals små strupar om våren, då solen, ljuset och värmen vänder tillbaka och skogarna och markerna kläds i grönska. Det är lovsånger till äktenskapets ära vi hör i staren vissling och i lärkors, trastars och näktergalars drill. Hela denna sjungande härskara blir skyddsänglar för alla de små väsen, vilka såsom deras avkomma eller ungar inkarnerar från det andliga planet. Den vackra fågelsången om våren och försommaren är alltså egentligen livsyttringar från ett "paradis" med "änglars" alltöverväldigande jubelsång till den eviga, allsmåktiga Gudomens ära.

De jordiska människorna håller på att uppleva utdrivandet ur paradiset; de har ätit av frukterna på kunskapens träd

Men de jordiska människorna då, befinner de sig i samma paradiset? Nej, de håller just på att uppleva "utdrivandet ur paradiset". De har "ätit av frukterna på kunskapens träd på gott och ont", vilket vill säga, att de inte längre uteslutande baserar sitt liv på instinktmässiga automatfunktioner, utan har börjat gripa in i tillvarons struktur med sin vaknande dagsmedvetna intelligensbetonade viljeföring. Man har börjat intressera sig för att vara med om att skapa, och detta intresse har ökat i sådan grad, att det inte

längre, som hos djuret, blott är redet eller hålan man vill forma, utan man önskar i högre eller lägre grad också gripa in på områden som är det äktenskapliga samlivet helt ovidkommande. Man följer alltså inte längre helt sin animaliska organiska strukturs lagar, utan går mer och mer över till att basera sitt liv på sin vaknande intelligens. Den tänkande och skapande jordiska människan är inte längre ett väsen som hör hemma i djurens paradiset, även om hon periodvis, i synnerhet som ung människa, upplever glimtar därifrån, då hon är förälskad i ett väsen av motsatt kön. Förälskade människor upplever en kort tid "det förlorade paradiset", och de menar ofta, påverkade av förälskelsens rus, att detta tillstånd kan vara för evigt, i varje fall ett helt liv, och de gifter sig och får barn, men en vacker dag upplever de kanske, att de inte har något annat gemensamt än de barn de fått. Den ena av dem (eller båda) förälskar sig kanske i en annan och tror, att om han (hon) blott hade fått henne (honom) i stället för sin äkta partner, skulle livet ha varit idel lycka. De skiljs och var för sig blir de kanske gifta igen för att efter någon tid upptäcka, att inte heller detta äktenskap blev vad man trodde det skulle bli. Barnen har blivit skilsmässobarn och upplever, om de är känsliga, en splittring och rotlöshet i sin tillvaro, som kan vara till stort lidande och smärta för dem.

De jordiska människorna är övergångsväsen mellan ett djur- och ett människotillstånd

Men varför inverkar det förhållandet, att människan börjar tänka och skapa, störande på samma väsens förmåga att leva ett hundra procents lyckligt samliv med en äkta partner? Därför att de jordiska människorna både psykiskt och fysiskt är underkastade en förvandlingsprocess. De är inte längre riktiga djur, även om deras organism alltjämt är en däggdjursorganism, och de är ännu inte riktiga människor, de är övergångsväsen

mellan ett djur- och ett människotillstånd med något av båda zoners energiutveckling i sitt medvetande och i sin organism. Den människa som, medan tusentals fågelstrupar utsänder lovsånger över det paradiset djuren befinner sig i, gråter över den partner som svek, som var otrogen och gick sin väg med en annan, är ett väsen som är satt utanför paradiset. Hon befinner sig utanför i mörkret, och den äkta make eller maka, som var otrogen, kommer efterhand att upptäcka, att den absoluta lyckan inte heller var att finna hos den nya partnern. De kan inte längre uppleva djurens paradiset annat än i lyckliga glimtar, och något högre paradiset är de inte heller förtrogna med. Vad har den gudomliga världsplannen att säga sådana väsen?

Den kosmiska polprincipen

Alla de variationer av olyckliga tillstånd inom det sexuella området och däribland också de många olyckliga äktenskapen, som jordens människor lider under i vår tid, har sin rot i den kosmiska princip jag i mina analyser kallar polprincipen. Denna princip befördrar utvecklingen av allt medvetenhetsliv genom alla mentala utvecklingsstadier hos de levande väsendena i världssalltet. Den betingar, att deras öde är ljus eller mörkt, att de framträder som ett hanväsen eller ett honväsen eller som ett väsen, som har balans mellan sin maskulina och feminina pol och representerar utvecklingssteg, som den jordiska människan ännu inte nått fram till inom sin nuvarande utvecklingspiral. Ingen jordmänniska är till hundra procent man eller till hundra procent kvinna, de hundraprocentigt maskulina och feminina väsendena finner man i det egentliga djurriket, där den motsatta polen i väsendet är latent. Hos jordmännisklighetens alla män och kvinnor är den motsatta polen, det vill säga för männens vidkommande den feminina polen och för kvinnorna den maskulina polen, under utveckling. Denna polkonstellation gör att väsendenas medvetande och

intressesfär delas, så att de blir ett slags dubbelväsen. Inom det sexuella området är de alltjämt underkastade sin parningsdrift. Denna drift finns som ett slags urdrift i deras medvetande, och den betingar deras intresse för och beroende av partnerprincipen. Men deras medvetande har också en annan sida, en sida som djuret inte har. Denna sida representeras av tänkande, vetande, idéer, intressen för sociala frågor, religion, konst, teknik och vetenskap m.m., alltsammans något som inte har med fortplantningen att göra. Beundran och intresset för den äkta partnern kan uppta en större eller mindre del av jordmänniskans medvetande, men inte så mycket, att en kvinna kan vänta sig att äga sin man helt och hållet, liksom en man inte kan räkna med att äga sin hustru helt och hållet.

Äktenskapet är en av de största prövningarna för de jordiska människorna, det är en andlig slipsten

Den jordiska människan har alltså en intressesfär, som betingar att hon är ett djur, och en ny sida, en ny intressesfär, som visar att hon är på väg att bli ett annat väsen, en riktig människa. Hon har i sitt medvetande ett urtillstånd, som är degenererande, och en sida som är under utveckling, och det är givet, att dessa båda tillstånd måste vara i konflikt med varandra och därför lätt framkallar sorg och lidande. Den förälskade jordmänniskan, som älskas tillbaka, upplever ett gudomligt möte med paradiset's lustgård, hon får en animalisk upplevelse av "den stora födelsen", vilket vill säga ett inre mentalt jämviktstillstånd, där allt strålar i ett gudomligt ljus. Denna totala lyckliga förening utgör det vi kallar ett lyckligt äktenskap. Men normalt består denna förälskelse inte. Det är inte vanligt att möta människor som varit permanent förälskade i varandra i t.ex. fyrtio år. Tvärtom har livet bekräftat förälskelsens kulmination som en be-

gränsad företeelse. Denna kulmination har man gett namnet smekmånad. Denna periods längd kan naturligtvis variera från dagar och månader till år, och människan upplever genom den en sista hälsning från en svunnen zons strålände paradiset. Frågan blir då, då den period då förälskelsen är mindre stark inträder, om den ömsesidiga vänskapen och gemensamma intressen och inte minst kärleken till barnen har en sådan styrka, att de äkta makarna kan leva ett harmoniskt samliv baserat på dessa mänskliga egenskaper. Tusentals människor har inte tålamod att försöka detta, utan kastar sig ut i nya förbindelser, där de efter någon tid kanske också lider skeppsbrott, varigenom de, om de sviker den tidigare äkta partnern och barnen, ådrar sig ett rätt obehagligt öde i kommande liv. Äktenskapet är en av de största prövningarna för de jordiska människorna för närvarande, det är en andlig slipsten, som medverkar till att slipa av de hårda och skarpa kanterna av det jordmänniska medvetandet. Rent mänskligt är äktenskapet ett arbetsfält, där den som gärna vill arbeta på sin egen utveckling har stora möjligheter att övervinna mycket av sin egoism och självishet. Det kan inte undgås, att en människa kommer att visa sina mindre vackra sidor gentemot sina närmaste, dem hon umgås med varje dag, därför är det också i äktenskapet behov av förståelse, tolerans och mänsklig kärlek, och detta är ju just de egenskaper som blir de väsentliga faktorerna i den riktiga människans medvetenhetsutvecklande. Naturligtvis kan det finnas förhållanden, som är så graverande, att den ena av makarna, även där det finns barn, måste använda det gamla uttrycket "går du till höger, så går jag till vänster", och då är det bäst, om man kan övervinna det hat eller den bitterhet som kanske samlats i ens medvetande mot den andra parten. I själva verket är den andra blott ett redskap, varigenom man skördar det man en gång själv har sått.

Den motsatta polens gradvisa utveckling i medvetandet upplevs som ens mänskliga intressesfär. Då den jordiska människan närmar sig sitt trettionde år, är hennes medvetenhetsorgan fullt utvecklade och hennes repetition av tidigare liv håller på att vara över. Vid denna tid börjar hennes nya intressesfär på allvar att göra sig gällande, och då är det ofta som de äktenskapliga svårigheterna börjar. Det händer, att den ena av makarna upptäcker en sida hos den andra, som han eller hon inte själv äger, och detta kan ge anledning till svartsjuka. Många äkta makar är svartsjuka på den andras intressen. Genom otaliga samtal med människor, som kommit till mig, har jag haft tillfälle att iakttä dessa ting och sett vilka sorger och själsliga kriser de åstadkommer. Det är maktpåliggande för mig att påpeka allt detta, för att ni därigenom bättre skall lära er förstå er äkta make eller maka. Att förstå sin äkta partner innebär att förstå hans eller hennes tankegång. Det är viktigt för er att lära er förstå, att då ni gifter er förenar ni er med en människa som, förutom sitt intresse för er, också har ett intresseområde i sitt medvetande, som inte angår er. Mina kosmiska analyser förklarar för er, att då ni ingår ett äktenskap gifter ni er i själva verket med ett "tvillingväsen". Detta tvillingbegrepp är inte av fysisk art, det är psykiskt, och det är av största vikt, att människorna, efterhand som de mognar mänskligt, lär känna det. Varje man har i sitt medvetande en "tvillingsyster", liksom varje kvinna i sitt medvetande har en "tvillingbror". Ni medför alltså en "tvilling" i ert äktenskap, något de flesta människor inte är klara över. Denna tvilling baseras på den motsatta polens gradvisa utveckling i medvetandet, och den upplevs som ens mänskliga intressesfär. Det är inte den maskulina polen hos mannen och den feminina polen hos kvinnan som skapar de största svårigheterna i vår tids äktenskap, utan det är mannens fe-

minina pol och kvinnans maskulina pol som gör vår tids äktenskap ohållbara.

Efterhand som den nya intressesfären växer till hos individerna, undermineras förälskelsedriften

Varför kastar sig så många människor idag ut i det ena sexuella förhållandet efter det andra, då deras förälskelseförmåga ändå håller på att degenerera? Då de alltjämt förälskar sig i nya partners, skulle man kunna tro, att deras förälskelseförmåga tvärtom var tilltagande. Alla dessa förälskelser är inte verkliga förälskelser som de som sker under unga år. De är ett slags ersättning. Då förälskelseförmågan degenererar, och den nya intressesfären inte är stark nog att bära väsendets medvetenhetsliv, kan det hända, att det söker förnya sin förälskelseförmåga genom att ständigt söka en ny partner. Det känner inte de kosmiska krafterna bakom sitt eget tillstånd, men det kommer efterhand att lära känna dem. Efterhand som den nya intressesfären växer till hos individerna, undermineras förälskelsedriften. Medan djuret fortsätter att uppleva förälskedriften i form av rytmiska brunstperioder, ser vi hur samma drift hos den jordiska människan mer och mer trängs tillbaka till de unga åren. För varje liv den jordiska människan blir äldre, repeteras denna drift tidigare och tidigare. Det kommer ett visst stadium i de tidiga ungdomsåren, då man upplever den äktenskapliga principen intill fullkomning. Den besjalar hela medvetandet, därför att den utgör en repetition. Väsendet har vid denna tidpunkt ännu inte nått den andliga mognad det utvecklades fram till i sitt förra liv. Utan kunskap om detta förhållande känner det sig övertygat om att de känslor det för ögonblicket hyser är av livslång karaktär, och det gifter sig för att senare kanske ångra det bittert. I den kommande världskulturen skall man lära människorna att känna sin egen natur, och man kommer att undervisa dem om vad som fordras i äktenska-

pet och vilka betingelser den jordiska människan har för att kunna skapa ett harmoniskt äktenskap. Ty detta problem löses inte genom ett vigselbevis, utställt av antingen kyrkliga eller borgerliga myndigheter. Det bärande, det enda som man verkligen kan bygga på i våra dagar, om man vill leva i ett harmoniskt äktenskap, är den själsliga kontakten

och de gemensamma intressena. Är dessa betingelser för handen, är vigselbeviset djupast sett överflödigt.

*Från ett föredrag på Klint
fredagen den 17 juli 1942.*

Bearbetat av Mogens Möller.

Bearbetningen godkänd av Martinus.

To som elsker

Hos to som elsker hinanden
kan livets lykke kun bo,
hvis de, som elsker hinanden
er fire – og ikke blot to.

For to, som elsker hinanden
vil livet forme sig svært
indtil både manden og kvinden
i livets skole får lært:

at lykken kan de kun finde
på basis af det diagram:
at han elsker "ham i hende"
og hun elsker "hende i ham".

Paul Vermehren: Tegn cirkler i sandet.

Introduktion till Martinus kosmologi

Av Sven-Erik Rævdal

"Där okunnigheten avlägsnas, upphör det så kallade 'onda' att existera".

Med detta karakteristiska citat från huvudverket *Livets bok*, leder den danske författaren Martinus (1890-1981) oss in på spåret av en ny insikt om livets natur, som kan ändra vår syn på tillvaron på ett grundläggande sätt. Denna insikt rymmer inte bara en logiskt underbyggd förklaring på det som vi i dag upplever som det onda och lidandesfyllda i tillvaron. Den beskriver tillika ett evolutionärt utvecklingsförlopp som kommer att föra oss fram till att förstå, att det så kallade "onda" djupast sett alls inte existerar.

En logisk helhetsförklaring

Martinus skapade under ett mer än 50-årigt författarskap något så ovanligt som en logiskt underbyggd helhetsförklaring av tillvaron – en samlad andligvetenskaplig världsbild, som också bär beteckningen **Martinus kosmologi**. Hans förutsättning för att göra det var en högt utvecklad intuitionsförmåga som satte honom i stånd att överblicka och analysera den andliga världen, som ligger bakom den kända fysiska världen.

Målet med hans arbete var att skapa en andlig vetenskap, som kan inspirera vår tids sanningssökare och logiskt tänkande människor till en djupare förståelse av livets mening och utvecklingen i världen. Via sina kosmiska analyser introducerar han för oss en långt mer optimistisk och vittomspännande livssyn än den vi vanligtvis känner till. Vi får inspiration till att utvidga förståelsen av såväl den glädje och sorg vi upplever i vardagen, som av de grundläggande livsfrågorna om själva meningen med tillvaron,

lidandenas betydelse, nästakärleken, religionernas roll och mänsklighetens framtidsutsikter.

Ingen religion, inget medlemskap

Martinus böcker föreligger som ett öppet erbjudande till alla intresserade och kan användas av den enskilde som ett värdefullt hjälpmedel för att förstå sin egen livssituation och till den praktiska träningen i att utveckla sin moral och sätt att vara.

Det finns inte någon form av föreningsbildning eller medlemskap knutet till intresset av hans arbete. Alla kan fritt studera böckerna och glädja sig över den inspiration de ger upphov till.

Martinus kosmologi är inte en religiös trosriktning, utan ger en logiskt baserad förståelse av livet och dess religiösa dimension. Enligt Martinus är tiden mogen för det han betecknar som en "kärleksvetenskap" eller "intellektualiserad kristendom", och i förlängningen av detta har han gett sitt samlade verk samlingsrubriken *Tredje Testamentet*.

Litteraturen

Under samlingsrubriken *Tredje Testamentet* ingår huvudverket *Livets bok*, som omfattar sammanlagt sju band. Som komplement till detta har han skrivit verket *Den eviga världsbilden* i fyra band, i vilka han med hjälp av färglagda symboler och förklarande texter klargör huvudprinciperna i sin kosmologi. Utöver detta har han skrivit en rad andra böcker och ett stort antal artiklar.

Se litteraturlista på www.martinus.dk eller rekvirera den från Martinus Institut.

Översättning MR

Vad är meningen?

av John Klemens Nielsen

Om man har en andlig ståndpunkt som är känd av den omgivning man vistas i, så har man förmodligen fått den här frågan en och annan gång: "Vad är meningen egentligen?" Det är troligtvis mest när ens eget liv bjuder på motgång och strapatser som behovet av att finna "en mening med det hela" är mest aktuellt. Men det kan också vara så att krig, sjukdom, nationella eller globala händelser kan skapa ett behov av att få veta vad månne meningen kan vara.

Man kan lugnt säga att det finns olika värderingar bakom sättet att besvara denna fråga och dessa olika inställningar speglar vår tro, våra tankar och vårt känsloliv.

Här i vårt land, Danmark, är uppfattningen att "det finns ingen mening" tämligen utbredd. Livet är ett spel av tillfälligheter och "var och en sin egen lyckas smed", så om du inte kan sörja för dig själv, ja, men då är du illa ute. Dessutom finns också en mycket utbredd övertygelse om att det finns en Gud och att allt vilar i Guds händer. Vad meningen är med våra prövningar, som de ofta kallas, det vet endast Gud och det ska människan inte intressera sig för, det uppfattas som hädiskt.

Den religiösa instinkten

När en människa befinner sig i en kris som uppstått på grund av någon händelse, så dyker frågan upp alldeles av sig själv: "Vad är meningen med detta? Varför ska jag bära denna börda?" Detta sökande efter ett svar är inte en viljeakt, det är snarast att likna vid en

automatfunktion. Frågan föds av en djup "religiös" känsla som är rotfäst i varje levande väsen. En känsla som härstammar från en organisk, psykisk förbindelse med "något högre" än vi själva. Det är samma funktion som träder i kraft när vi är i livsfara. Även den mest förhärdade, antireligiösa person skulle sannolikt i en sådan livshotande situation ändå be till den Gud som han inte tror på. Martinus har en gång uttryckt det så här: "Den jordiska människan kan mycket väl glömma sin Gud, men lyckligtvis glömmar inte Gud den jordiska människan". Även om man har "förlorat Gud" träder denna organiska förbindelse i kraft när man upplever och tror att allt hopp är ute, och etablerar därmed en kontakt med försynen.

Försynen

Oavsett om man kontaktar en annan människa, en vän, en präst, en rådgivare osv., eller ställer frågorna inom sig själv, kanske formulerade som en bön, kanske bara som ett tyst nödrop, så är det en hänvändelse till den gudomliga försyn som alltså kan framträda i många olika gestalter.

Denna gudomliga försyn är inte bara en idé, abstraktion eller fantasi, det är en realitet som består av levande väsen på det andliga planet. Dessa väsen är så kärleksfulla och humant inställda att de kan betraktas som gudomliga redskap eller hjälpare för de jordiska människornas utveckling.

Det andliga tillvaroplanet har många olika nivåer som är befolkat av vä-

sen med olika intressen och på varierande utvecklingssteg. Jesus uttryckte det på det här sättet: "I min Faders hus finns det många boningar!"

De väsen som uppehåller sig i de andliga världarna är dels permanenta "invånare" som inte längre reinkarnerar i fysiska världar, dels alla de som lämnat det fysiska tillvaroplanet och är vad vi kallar "döda", och så är det de som är på en mycket hastig "visit" medan deras kroppar vilar i sömnen. Alla dessa väsen är potentiella hörselorgan för försynen och kan uppfatta de tankar och böner som sänds ut från de olyckliga i den fysiska världen. Martinus talar om att alla böner blir hörda, men vad som är mycket avgörande för bönhörelse är karaktären på denna bön. I *Bönens mysterium* skriver Martinus att "en bön inte kan få vattnet att rinna baklänges upp i vattenkranen igen". Man kan alltså inte förvänta sig att kunna upphäva vare sig de fysiska eller andliga livslagarna genom bönen. Vad man däremot kan förvänta sig är en bönhörelse som kan forma sig som en förklaring, en tröst eller att man i bästa fall kan uppleva en inre acceptans av att den olyckliga situationen inte kan vara ett dugg annorlunda än den är just nu och att den är en del av en helt nödvändig utvecklingsfas.

Det finns också berättelser om så kallade "mirakler", men det är ett kapitel för sig.

Det kräver emellertid en god intuition eller psykisk förnimmelseförmåga för att få en sådan ljusupplevelse, men alternativet till den direkta upplevelsen kan mycket väl tänkas vara, som tidigare nämnts, en god vän, en familjemedlem eller någon som vederbörande får en "ingivelse" att söka upp, eller omvänt, och därigenom får den nödställda hjälp och upplysning.

Även på det fysiska planet finns det alltså medmänniskor som är inställda på att hjälpa och stödja där det finns ett behov, och de har en stor uppgift

som försynens redskap. Det är mycket viktigt att sätta sig in i den nödställda människans situation och lägga sina egna personliga uppfattningar och fördomar åt sidan, om man ska kunna erbjuda verklig hjälp.

Det kan i en del situationer vara frestande att rulla upp hela "artilleriet" i inställning och framhålla hela den kosmiska världsbilden för en olycklig själ, övertygad om att sanningen om tillvaron, ett levande väsen i samspel med omgivningen, ödeslagen, orsak och verkan, reinkarnation osv., är det rätta svaret.

Det rätta svaret

Om man själv har upplevt att vara mitt uppe i sitt eget mörka öde, i en till synes hopplös situation, så vet man att det inte är förklaringen av dessa stora perspektiv som är den rätta "födan" vid den här tidpunkten. Det kan i värsta fall skapa motvilja. Här kan man få uppleva sanningen i uttrycket "att få stenar i stället för bröd". Det verkar som om dessa realiteter är för långt borta från den verklighet som är så påträngande. Här passar en konkret närvaro mycket bättre och enkla råd som är lätta att omsätta.

Ja, men det kräver väl nästan clairvoyanta förmågor eller kosmisk klar-syn, invänder säkert många, men så svårt behöver det nu inte vara.

Det som ofta har hänt när en människa befinner sig i en olycklig situation är att vederbörande har tappat "fotfästet" i tillvaron. Här kan man tillsammans ha till uppgift att finna en hållpunkt där det finns lite mer "fast mark under fötterna". Det är alltså en stor utmaning i att anpassa sitt svar och sin insats till precis den nivå som passar vederbörande. Inte för högt, inte för lågt, inte för stort och inte för smått.

Krishnamurti skriver att det djupast sett inte är möjligt att ställa en fråga som man inte själv har svaret på.

Det ger skäl att tänka på att det lika gärna kan vara så att man bara ska vara en god lyssnare, i förvissning om att svaret dyker upp hos personen själv under samtalets gång.

Jag kan själv minnas att jag har upplevt en sådan situation där lösningen på mitt problem plötsligt, till min egen stora förvåning, kom från min egen mun.

För att vända tillbaka till frågan: "Vad är meningen?", så beror det mycket på i vilken situation frågan uppstår. Om det gäller en människa som har lidit ett stort nederlag eller har fått en allvarlig sjukdom, så

är svaret helt annorlunda än om det är en människa som frågar av filosofisk nyfikenhet och av intresse för de stora kosmiska principerna.

I förstnämnda fall befinner sig personen ifråga i en situation av mer eller mindre fysisk eller psykisk smärta. Här är det först och främst tröst och närvaro som krävs, och därefter en mycket försiktig introduktion i lidandets mission. I den andra situationen är ett studium av de kosmiska analyserna den rätta "andliga näringen".

Lidande och utveckling

Sanningen är den att meningen med våra lidanden och motgångar är att de ska utveckla oss genom personliga erfarenheter – lära oss förstå att allt liv är baserat på några livslagar, några grundläggande ofrånkomliga andliga lagar, helt i enlighet med alla de naturlagar som vetenskapen har påvisat. Här i livet har man sin så kallade fria vilja, att själv välja om man vill vara *med* eller *mot* dessa lagar. Att vara *med* livslagarna ger ett harmoniskt och behagligt liv, och att vara *mot* skapar lidande, sjukdom och motgång. Att kunna leva *med* livslagarna är inte en fråga om att *vilja* det, utan om att *kunna* det. Det krävs alltså en sorts begåvning eller en

förmåga att kunna skapa en underbar och harmonisk tillvaro, en begåvning som naturligtvis inte kommer "av sig själv". Det kräver kunskap och övning att träna upp varje tänkbar talang, liksom talangen och erfarenheten för hur

man ska handla och vara för att komma i harmoni med - ja, så att säga - att vara ett levande exempel på kärlek och tolerans.

Det är alltså rimligare att ställa frågan: "Vad är meningen med livet – hela livet?" Svaret är egentligen alldeles klart och enkelt – den djupaste meningen med livet är – *livsupplevelsen*, i alla de facit som detta innebär.

Hela det stora panorama av geniala livslagar, såsom "spiralkretsloppet", "hunger och mättnad", "den sexuella polförvandlingen", "kontrastprincipen", "livsenhetsprincipen", "perspektivprincipen" och alla de andra livsprinciperna, som har beskrivits av Martinus, vilkas stora facit är detsamma som en allomfattande kärlek, är inte egenskaper hos livet, utan livet självt iscensatt till uppfyllelse av en evigt växlande livsupplevelse mellan mörker och ljus. Djupt i det levande väsendets struktur i övermedvetandet är "urbegäret" rotfäst. Detta begär är evigt inställt på att uppleva livet.

Ett "lyckligt" liv

Vi vill alla ha ett lyckligt liv här på jorden och menar förmodligen att det består i att uppleva så litet motgång som möjligt eller inget alls, vilket måste sägas vara ett helt "naturligt" behov. Livet skulle därför vara som en enda lång sommardag med sol, överflöd av blommor och kvittrande fåglar, men i realiteten ser livet ytterst sällan ut på det sättet. Vi måste inse att ett "lyckligt" liv på jorden, i den utvecklingsfas vi befinner oss, omfattar både "det behagligt goda" och "det obehagligt goda". Att *verkligt* inse att det är livets betingel-

"Vad är meningen med livet – hela livet?" Svaret är egentligen alldeles klart och enkelt - den djupaste meningen med livet är – *livsupplevelsen*, i alla de facit som detta innebär.

Livet skulle därför vara som en enda lång sommardag med sol, överflöd av blommor och kvittrande fåglar, men i realiteten ser livet ytterst sällan ut på det sättet. Vi måste inse att ett "lyckligt" liv på jorden, i den utvecklingsfas vi befinner oss, omfattar både "det behagligt goda" och "det obehagligt goda".

ser i denna fas och *verkligen* acceptera dessa betingelser ger oss frid och inre klarhet. Att vara i "krig" med sitt öde, vilket vill säga att *inte* vilja acceptera de händelser man upplever såsom uttryck för rättvisa och verkningar av självskapade handlingar i det förflutna, utan som ett uttryck för tillfälligheter eller andra människors bristfälliga utveckling, är att vara på kollisionkurs med livet. Vi ser massor med exempel omkring oss på att en sådan livsinställning skapar ett negativt beteende i en ursinnig kamp mot allt det vi inte tycker om, i förvisning om att vi inte förtjänar det här. Samma situation kan vändas till en positiv och konstruktiv dia-

log med dessa händelser, som kan bli en vinst i vår personliga utveckling. I samma utsträckning som vi verkligen inser att allt går i kretslopp – energier/handlingar skapade av oss själva vänder tillbaka, presenterade för oss genom våra medväsen – kan vi bryta den negativa cirkeln. Om vi öppnar oss positivt för *hela tillvaron* med grundinställningen: "Vad ska jag lära mig av detta?", och förlåter de medväsen som är dessa handlingars budbärare, så har vi den allra bästa utgångspunkten för att lyfta oss själva och komma i bättre harmoni med livets grundton, kärleken, och därmed få ett lyckligare liv.

Översättning: MR

Tag det du kan använda, och låt resten ligga

Av Egon Sørensen

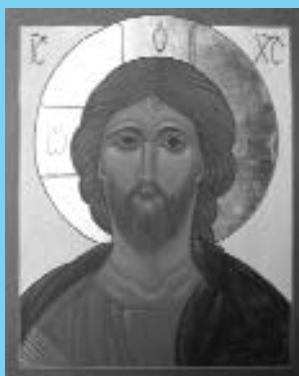
Martinus framhävde ofta att vi inte bara skulle tro på honom och på hans analyser. Vi skulle däremot kontrollera dem och ta det som vi kände att vi kunde använda. Resten skulle vi låta ligga.

Detta är ju mycket anspråkslöst sagt, men vad ligger det egentligen bakom orden: "tag det du kan använda, och låt resten ligga". Det ligger mycket annat bakom dessa ord än enbart anspråkslöshet. Martinus berättar för oss att mänskligheten nu har nått ett utvecklingsstadium, där den är mottaglig för vetande och insikt i stället för tro.

Tron har burit mänskligheten genom åtskilliga årtusenden, men intelligensens frammarsch har betytt, att förmågan att tro har degenererat, och kravet är nu exakt vetande.

Det har då också den konsekvensen att det inte längre tjänar något till att i trons namn, härma efter de stora guruerna. Efterhärming är något konstgjort och ändrar inte grundläggande på människorna. Nu fordras det exakt vetande, insikt och förståelse, för det

Tron har burit mänskligheten genom åtskilliga årtusenden, men intelligensens frammarsch har betytt, att förmågan att tro har degenererat, och kravet är nu exakt vetande.

Många trodde att de genom att härma efter Jesu sätt att vara, skulle utveckla sig som människor. Men det gick inte. Om vi vill utveckla oss, så måste vi utveckla vårt medvetande, det vill säga vår insikt och vår förståelse, så att vi blir som Jesus.

är den enda grund, på vilken vi kan förändra vårt sätt att vara och vårt handlingsmönster.

Många trodde att de genom att härma efter Jesu sätt att vara, skulle utveckla sig som människor. Men det gick inte. Om vi vill utveckla oss, så måste vi utveckla vårt medvetande, det vill säga vår insikt och vår förståelse, så att vi blir som Jesus.

Men är det inte både blasfemiskt och ouppnåeligt? Nej, säger Martinus, var och en av oss, även den största förbrytare kommer att gå den vägen, och under loppet av många liv nå fram till Jesu sätt att leva, eller som Martinus uttrycker det, till kosmiskt medvetande.

Men hur och på vilket sätt utvecklar vi så vårt medvetande? Det gör vi genom att öka vår förståelse för allt som omger oss. Det vi inte förstår är vi rädda för och när vi är besatta av fruktan sparkar vi ifrån oss. Vi kan vara rädda för våra medmänniskor, och känna rädsla inför saker inom oss själva.

Vi förstår ofta inte oss själva, vilket bl.a. kommer

till uttryck i meningen: Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda, som jag inte vill, det gör jag. Det ser ut som om själva viljan är maktlös. Många vill gärna bli fria från sin intolerans, sin nedtryckthet och sina hatfyllda tankar, men de kan inte klara det. Varför inte det? Därför att vi inte förstår oss själva.

Är du i ett sådant tillstånd av djup förtvivlan, så sök tröst i Martinus beskrivning av det levande väsendet som består av ett JAG, en skapar- och upplevelseformåga och det skapade. Ditt JAG upplever men är i övrigt absolut orörligt och överlever alla anslag och all nedtryckthet, ja JAG'et är heller inte berört av den så kallade döden.

Försök att göra följande lilla experiment. Föreställ dig att du ser ett djurprogram på TV. Du är intresserad av att försöka förstå djurens sätt att handla och följer noga med i hur de uppför sig, och du försöker förstå, vad som är orsak och vad som är verkan i deras göranden och låtanden. Försök nu att gå över till ett annat program. Det är dock inte ett som blir utsänt av en TV-station. *Det är ditt eget liv som du nu tittar på.* Den scen som visar sig föreställer den värld du är mitt inne i och det är du själv som uppträder.

Tänk på att det är ditt JAG som betraktar dig, och "dig" är din mänskliga organism och allt som den företar sig av riktiga eller felaktiga saker. Titta på ditt gö-

rande och låtande på samma sätt som du såg på djuren i det förra programmet, och försök förstå vad som är orsak och vad som är verkan.

Du kommer då att upptäcka att allt som du gör har en konsekvens. Några konsekvenser är behagliga och andra är obehagliga. Ju mer du betraktar "TV-programmet" med dig själv, desto mer kommer det att gå upp för dig, att allt som du utsätter andra väsen för, det kommer du också själv att få uppleva – på gott och ont. Som du sår, får du skörda.

Lidandena kommer att öppna dina ögon så att du börjar förstå hur du skall undvika dem.

Men – det är en poäng med detta lilla experiment med TV-programmet – ditt eviga JAG är inte berört. Det får helt visst mer och mer av medvetande allt eftersom du samlar erfarenheter, men det överlever alla anslag, även dem med dödlig utgång för din fysiska organism.

Därför finns det ingen anledning till att känna sig nedtryckt och deprimerad. Erfarenheterna skapar ökad medvetenhet för ditt JAG och därmed mer och mer glädje.

Martinus önskade inte att vi skulle härma efter, han önskade en reell medvetenhetsutveckling hos den enskilda människan. Det var därför som han sa: Tag det du känner att du har användning för, och låt resten ligga.

Översättning: YO

Vad är meningen med livet?

En läsare ställer två korta och klara frågor: Vad är meningen med livet här på jorden? Och hur finner man den rätta vägen, enligt Martinus?

SVAR: Du frågar först vad som är meningen med livet här på jorden, enligt Martinus. Martinus fick en gång samma fråga efter ett föredrag, och han svarade att om han skulle svara kort, skulle han säga att **MENINGEN MED LIVET ÄR ATT UPPLEVA LIVET!**

Men det skall ses i ljuset av att livet är **EVIGT**. Därav följer att det nödvändigtvis måste vara mycket varierande. Man skulle nog kunna leva i ihållande solsken och torka ett par år, men sedan skulle man längta efter regn. Och om man skulle äta sin favoriträtt varje dag, skulle man till sist avsky den. Skulle man måla på vit duk med vit färg, skulle det inte bli någon upplevelse av det. Med andra ord: En ständig livsupplevelse kan endast ske på basis av **KONTRASTER**.

Därför, förklarar Martinus, sker vår eviga livsupplevelse i spiralkretslopp, där varje kretslopp innehåller en kulmination av "mörker" och en kulmination av

"ljus". Denna princip känner vi från de mindre kretsloppen i vår vardag: dag och natt, vinter och sommar, ungdom och ålderdom osv. Och i detta jättestora kretslopp befinner sig mänskligheten nu i kulminationen av mörker. Men dock med många tecken på att "det håller på att vända". Det är visserligen många människor som är hatiska och hämndgiriga, egoistiska och aggressiva. Men det är sannerligen också många, många människor som är mätta på krig, trötta på hat och hämnd. När de sistnämnda har blivit i majoritet kommer det så småningom att uppstå det, som Martinus kallar "det riktiga människoriket", här på jorden.

Vi vet ju att mänskligheten har utvecklats från primitiva, apliknande stadier till det stadium vi befinner oss på i dag. Men varför skulle då utvecklingen stanna här? De väldiga lidanden som vårt hat, vår hämnd och våra krig har medfört för oss, har haft en verkan som vi vanligtvis inte tänker så mycket på: Vi blir mätta på detta mörker, trötta på död och ofred. Långsamt blir vi mindre och mindre *djur* och mer och mer *människor*.

Till rubriken "Fråga om kosmologi" är alla välkomna att ställa frågor som berör Martinus' världsbild. Sänd dina frågor via email eller post, så får du direkt svar. Om frågorna ägnar sig till offentliggörelse i Kosmos, kommer detta att ske i en anonym form.

Svaren är naturligtvis gratis

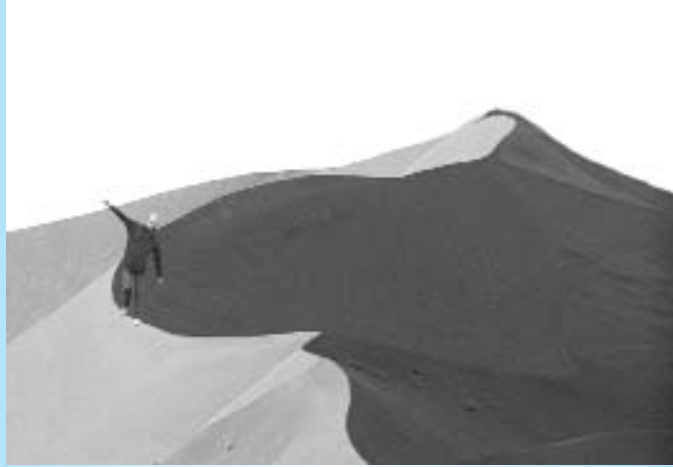
**Hans Wittendorff, Mosevej 3, 7323 Give, Danmark
e-mail: hwittendorff@post.tele.dk www.martinusguiden.dk**

Kosmologiskt Forum

är ett helt fristående organ för Martinus kosmologi i Sverige. Artiklar, insändare och annat material för publicering mottas tacksamt.

Vi sänder gärna ett provex mot dubbelt brevporto.

Adress: Kosmologiskt Forum, c/o Henrik Sundström
Bågvägen 26, S-132 37 Saltsjö-Boo

MENINGEN MED LIVET ÄR ATT UPPLEVA LIVET!

Men det skall ses i ljuset av att livet är evigt. Därav följer att det nödvändigtvis måste vara mycket varierande. Man skulle nog kunna leva i ihållande solsken och torka ett par år, men sedan skulle man längta efter regn. Och om man skulle äta sin favoriträtt varje dag, skulle man till sist avsky den. Skulle man måla på vit duk med vit färg, skulle det inte bli någon upplevelse av det. Med andra ord: En ständig livsupplevelse kan endast ske på basis av kontraster.

Vi får större och större human förmåga, mer och mer medkänsla med andra levande väsen. Och det är just meningen med vårt liv här på jorden.

Sedan frågar du hur man finner den rätta vägen här i livet. Det har vi, enligt Martinus, fått ett strålande exempel på i det sätt på vilket Jesus reagerade. Mitt i sina mest obeskrivliga lidanden kunde han utbrista: "Förlåt dem, ty de vet inte vad de gör". Nu blir ju du och jag inte korsfästa. Men i det dagliga livet råkar vi ut för till synes många orättvisor. Om vi då kan förlåta i stället för att bli arga och irriterade, då är vi på rätt väg. Martinus uttrycker det på så sätt, att medan de flesta i dag lever efter principen "var och en är sig själv närmast", så kommer världen att förändras när vi alla ändrar detta till "var och en är sin nästa närmast".

Men hur skall detta uttryck förstås? Vem är denna "nästa", som vi skall taga

vara på? Här utvidgar Martinus våra begrepp, ty han räknar inte bara med våra medmänniskor och djuren, utan också med de otaliga levande mikroväsen, som våra fysiska organismer består av. Härav följer att de flesta människor som studerar Martinus analyser, förr eller senare blir vegetarianer. De vill helt enkelt inte vara medskyldiga till djurens lidanden genom att äta liket av dem. Och man försöker att leva så sunt som det över huvud taget är möjligt för att ta hänsyn till de levande mikroindivider, som vår kropp består av. Efter hand som man påverkas av Martinus tankegång, försöker de flesta också att bli mer och mer fredliga och förlåtande gentemot sina medmänniskor.

Och då är man på den rätta vägen, som du efterlyser med din fråga.

Hans Wittendorff

Översättning: MR

Lidandet är bara skuggningar, som framhäver ljuset

Av Julia Bäckman

Du har förlorat fotfästet i livet, längtar efter fast mark under fötterna där du inte hela tiden trampar igenom. Religionerna kan inte ge dig något, de är gungfly.

Du är ateist och realist men samtidigt – motsägelsefullt – idealist. Du har tre ideal: det sanna, det goda, det sköna. Men du känner att du aldrig kommer att kunna förbinda dessa ideal med verkligheten.

Du har vuxit upp i en miljö, som man närmast skulle kunna kalla en mental krigszon. Dagliga gräl, förakt, hat, till morgonmål, middagsmål och kvällsmål. Du känner dig ensam och annorlunda och nästan helt värdelös. Oddsens är dåliga för dig.

Och ändå, de tre idealen lyser någonstans långt där framme i den mörka tunneln. Men du är född till detta livet, som är som det är, även om du många gånger önskar att du aldrig hade blivit född. Tanken på att göra slut på det dyker naturligt nog upp då och då. Så länge du inte gör allvar av den tanken är du tvungen att leva på, hur svårt det än känns.

Nåja, helt svart är det ju ändå inte. Det går hyfsat bra för dig i skolan. Matematik och logiskt tänkande ligger bra till för dig.

Nu behöver jag nog inte nämna mer om min start i livet. Ni, kära läsare och Martinus-vänner, anar nog redan att Martinus och hans världsbild kunde bli något för mig. Och det blev han/den

också, sent om sider. Äntligen fann jag fast mark under fötterna.

Nu har största delen av mitt liv förflutit. Jag kan se tillbaka och ser många hårda perioder men också ljusa däremellan. Det jag mest av allt känner tacksamhet för är nog de svåraste och hårdaste passagerna.

Jag har tack vare Martinus fått ordning på min världsbild. Ja, faktiskt en alldeles perfekt ordning.

Jag har blivit försonad med mitt förflutna helt och hållet. Jag känner mig inte längre värdelös, men ser att jag hela tiden behöver arbeta på min förbättring och detta känns meningsfullt.

Martinus tar mig liksom i handen och säger: "Var inte ledsen, allting är bra! Du och alla andra varelser är tillförsäkrade en ljus och lycklig framtid, som är så strålande och underbar, att du knappast kan göra dig en föreställning om den. Lidandet är bara skuggningar, som framhäver ljuset och gör livet i sin helhet till ett strålande fulländat och mäktigt konstverk."

Jag känner mig fortfarande som realist men är inte längre ateist. Den bild av Gud och därmed av hela världssaltet som Martinus tecknar, kan jag av hela mitt hjärta omfatta och ta till mig. Den känns inte bara trovärdig och äkta utan också tillräckligt storslagen och mäktig. Och den rymmer i sig faktiskt också mina tre ideal: det sanna, det goda och det sköna!

Karma – en känslig historia

av Olav Johansson

”Du och jag har fått två händer, två fötter och en halvhjfsad hjärna. Men andra har inte fötts så och det är av en orsak. Det är karman som kommer igen från ett annat liv. Det du sår, det får du skörda.” (Glenn Hoddle)

När före detta fotbollsstjärnan och förbundskaptenen för engelska fotbollslandslaget Glenn Hoddle nyligen uttalade sig på ovan citerade sätt i en tidningsintervju väckte det stor uppståndelse. Inte bara hos massmedia och hans arbetsgivare – det engelska fotbollsförbundet – utan också på högsta regeringsnivå. Premiärminister Tony Blair gick ut och deklarerade att om Hoddle verkligen uttryckt sig på det sättet så måste han lämna posten som engelsk fotbollskapten. Och sedan var bollen i rullning, som man säger på fotbollsspråk. Det hjälpte inte att Hoddle förklarade att han blivit missförstådd (inte felciterad, men missförstådd) och att han bad dem som eventuellt blivit sårade av hans uttalande om ursäkt. Det engelska fotbollsförbundet beslutade att med omedelbar verkan säga upp hans kontrakt.

Karma och handikapp

Av detta kan vi alla lära något. Framför allt att frågan om karma är en oerhört känslig fråga som bör behandlas med största omtanke, hänsyn och nästakärlek. Ur strikt kosmisk synvinkel är Hoddles uttalande i och för sig helt korrekt. Martinus förklarar också att medfödda handikapp av såväl fysisk som psykisk art är karmiska verkningar av en tidigare livsföring i disharmoni med livets lagar (se t.ex. *Livets Bog 1 st.* 283). Exempel

på en livsföring som kan skapa sådana verkningar är gravt och långvarigt missbruk av alkohol och/eller narkotika. Ett sådant missbruk bryter inte bara ner individens nuvarande kropp och själ utan kan också i värsta fall skada de ”*talangkärnor*” i övermedvetandet som kosmiskt sett ligger bakom skapandet av den fysiska organismen och dess sinnesutrustning.

Detta har således inget med ”synd” och ”straff” att göra. Det är bara en naturlig eller logisk fortsättning av den nedbrytandeprocess som individen själv satt igång och vars effekter man redan i hans eller hennes nuvarande liv delvis kan märka. Ingen förnuftig människa förnekar ju att dessa synliga effekter har ett samband med hans eller hennes livsföring i detta liv. Om reinkarnationen, som Martinus visar, innebär en *organisk kontinuitetsprincip* – baserat på det han kallar ”*talangkärneprincipen*” – så kan vi förstå att även *medfödda* skador och handikapp har sin orsak i individens egen tidigare livsföring. Det ligger inget moraliserande eller nedvärderande i ett sådant konstaterande, lika lite som det ligger något moraliserande i att konstatera att man blir våt om man hoppar i vattnet. I båda fallen är det bara en fråga om orsak och verkan.

För den som står främmande inför reinkarnationstanken ställer sig dock sa-

ken givetvis annorlunda. Och det bör man nog tänka lite på om man uttalar sig i ett sådant ämne. Det är väldigt lätt att bli missförstådd och att såra vissa människors känslor. Det var just det Glenn Hoddle fick erfara, och det kan vi kanske som sagt alla lära något av.

När massmedia refererade och kommenterade Hoddles uttalande så beskrev man det som om han påstått att medfödda handikapp var "straff" för "synder" i tidigare liv. Det sa han ju inte (se citatet ovan), och utan att närmare känna till Glenn Hoddles tolkning eller uppfattning av reinkarnations- och karmatanken, antar jag att det var just det som han syftade på när han förklarade att han hade blivit "missförstådd". Det är ju nämligen en mycket väsentlig skillnad på "synd- och strafftanken" och karmatanken. Det är en skillnad som kanske undgår många materialistiskt sinnade observatörer och reportrar, men just därför förtjänar den också att poängteras extra nog.

Sådd och skörd

Begreppet karma har överhuvud taget inget med "synd och straff" att göra. Som vi redan varit inne på handlar det i stället om orsak- och verkanlagen. Samma orsak- och verkanlag som den materialistiska vetenskapen så förtjänstfullt har kartlagt för oss på det fysiska området. Den andliga vetenskapen visar oss att samma lagbundenhet gäller tillvarons andliga dimension, d.v.s. som man sår får man skörda. Det är en sanning som äger tillämpning i både fysiskt och mentalt trädgårdsarbete. Varför? Helt enkelt därför att allt som vi manifesterar i form av tankar och handlingar innebär ett utsändande av energi – även om det är en energi som vi inte kan se eller ta på (det handlar om elektromagnetiska krafter i högvibrerande form!) – och energi kan, enligt lagen för rörelse, bara gå i kretslopp. Karmalagen är alltså det samma som kretsloppets lag; den lag som vi här på det fysiska planet känner

som återkomstens eller återvändandets lag, eftersom den binder all energi i cirkelform. Det betyder att allt som vi sänder ut på gott och ont förr eller senare – i detta livet eller i ett kommande – återvänder till oss själva som upplevelse eller öde.

Det bör dock tillfogas att karmabegreppet – i alla fall hos Martinus – står för något mer än en blint och automatiskt verkande naturlag. Att vi får skörda vad vi har sått har nämligen i sig inget egenvärde, det har ett värde endast så länge det fyller ett *pedagogiskt* ändamål, d.v.s. så länge vi har något kvar att lära i livets skola. När vi har lärt vad vi kan lära på ett visst område behöver vi ju inte mer undervisning på just det området, och vi begåvas då, enligt Martinus, med en "*karmisk immunitet*" i detta hänseende. Det betyder alltså en immunitet mot återvändande ödesenergi av mörk och smärtsam art. Just denna "immunitetsprincip" avslöjar att karmalagen inte bara är rättfärdighetens utan också i högsta grad *kärlekens* lag. Ingen behöver alltså lida mer än vad som är absolut nödvändigt för att föra oss fram till det kärlekens människorike som utvecklingen nu har i beredskap för oss. Och i det kosmiska perspektivet är det heller ingen som får lida mer än någon annan för att komma till detta mål. Sett över inkarnationerna jämnar lidandets mått ut sig – om det inte vore så skulle faktiskt de *minst* lidandedrabbade bli de *mest* handikappade på livsupplevelsens och livsglädjens område, eftersom "*smärtan är det mått som glädjen mäts med*" (gammalt tibetanskt ordspråk).

Ödets förvandling

Det jag personligen upplever som det kanske allra viktigaste att betona när man talar om karmalagen är vilka möjligheter denna lag ger oss alla att *övervinna* vårt eget lidande och skapa ett ljusare öde. Att vi själva är orsak till den smärta och det lidande vi möter i livet innebär ju också att vi har möjlighet att

göra något åt saken! Tänk om ödet bara skulle drabba oss blint och slumpmässigt – som många materialister tror – eller om det vore ett straff från en högre makt – som vissa religiösa tror – då spelar det ju ingen roll vad vi själva gör. Dessa hopplöshetens och martyrskapets filosofier står i skarp kontrast till kar-malagens syn på ödesskapandet som ställer individen och hans eller hennes eget ansvar och egna möjligheter i fokus.

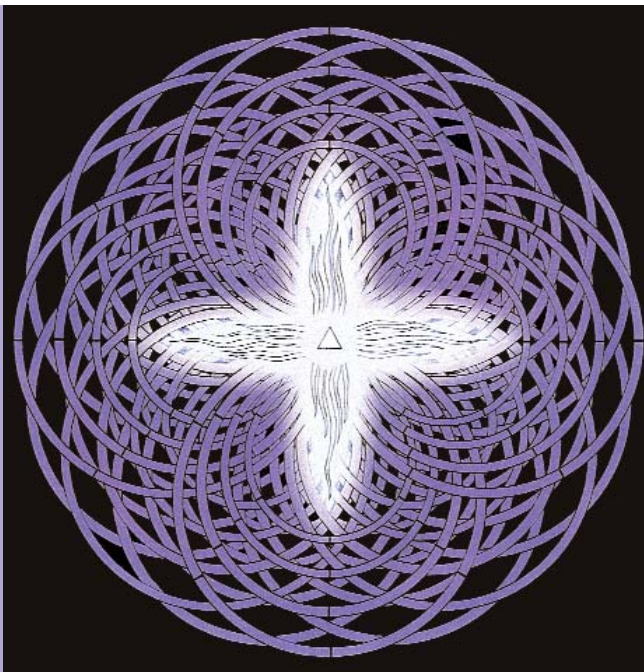
I nuet skördar jag konsekvenserna av det jag tidigare sått, men genom mitt sätt att reagera på denna skörd skapar jag en ny sådd som förändrar mitt öde i den ena eller andra riktningen. Vi är alltså aldrig slavar under vår tidigare sådd. Ödet är en flexibel eller dynamisk process och växelverkan med världsallettet eller Gudomen.

Men hur är det då för människor som genom medfödda handikapp eller sinnes-defekter fått en starkt begränsad handlingsfrihet i detta liv? Är inte de slavar under det öde de tidigare sått? Det kan tyckas så, men också hos dem sker lång-

samt en förändring och helandeprocess som i kommande inkarnationer radikalt kommer att förvandla deras livssituation och öde. Martinus skriver om detta i artikeln *Livskraftens ursprung* (Kosmos 11/96):

”Det finns bland vår tids människor en mängd urspårningar, både sexuella och sådana som består av överdrivet bruk av narkotika och alkohol. Sådana urspårningar kan i kommande inkarnationer bringa människor in i större eller mindre sinnesslöhet, eller leda till medfödda fysiska defekter, som de urspårade väsendena efter några inkarnationers förlopp kommer att ha överunnit. Dessa väsen, som tidigare gått igenom en urspårnings mörka tillstånd, kommer att vara särskilt rustade med erfarenheter och förmåga till medlidande, så att de, när de har återunnit sin hälsa, blir de allra bästa hjälpare och vägledare för medmänniskor som befinner sig i ett liknande urspårat tillstånd som de själva har genomgått.”

I nuet skördar jag konsekvenserna av det jag tidigare sått, men genom mitt sätt att reagera på denna skörd skapar jag en ny sådd som förändrar mitt öde i den ena eller andra riktningen. Vi är alltså aldrig slavar under vår tidigare sådd. Ödet är en flexibel eller dynamisk process och växelverkan med värld-

Symbol nr. 16 - Evighetskroppen

Naturen är en stor smekning

För Martinus var den orörda naturen en stor smekning. Allt var perfekt och inrättat för att skapa glädje, och han var alltid i kontakt med denna tanke. Det är väl vi andra också, men endast i små glimtar där vi förundrar oss över hur fint det hela är inrättat. Men så börjar vi tänka på något annat och då kan det kanske gå lång tid, innan vi åter slås av det stora undret. Här berättar Martinus varför vi har det på det sättet.

Klotet kan skänka tillräckligt med föda, tillräckligt med material för den mänskliga arbetslusten, uppfinningsrikedomen och kunnigheten. Det finns mat, ljus och bränsle tillräckligt, ja in till övermått, så att ingen skulle behöva svälta, frysa eller vara fattig och oroad för sitt dagliga uppehälle, vare sig han vill bo i klotets polarregioner eller i dess solheta, brännande öknar. Tack vare de transportmedel och kraftmaskiner, varigenom naturen efter hand givit

människan möjlighet till skapande och varigenom hon disponerar över miljontals hästkrafter, står ju hela den fysiska materien till mänsklighetens förfogande. När detta herravälde över materien inte skapar lycka för mänskligheten utan i stället skapar krig och åter krig, kultursammanbrott, nöd och elände, invaliditet, död och ruiner, så kan orsaken endast vara att finna hos de i mänskligheten existerande själviska eller egoistiska krafterna, det överdrivna

egendomsbegäret, nationalism eller överdriven fosterlandsdyrkan, dåraktiga, egoistiska begrepp om idealism, ära eller om förhållandet till nästan. Men utanför detta människornas ofärdiga sinnestillstånd och härav framkallat ragnarök eller helvete lyser och tindrar de vackraste naturscenerier med morgon- och aftonrodnad, underbara soluppgångar och solnedgångar i strålände kaskader av färger. Med frusna hjärtan och bitterhet i sinnet vandrar människorna omkring i sommarsolens värmande ljus, andas in ängarnas balsamiska blomsterdofter och skådar upp mot himlens vita skyar, medan deras kinder smeks av sommarens milda fläktar, utan att de aktar på denna flod av ömhetsbevis från naturens sida. De vandrar längs sköna solvarma stränder med vita klitter, strandväxter och härligt badliv eller vistas på andra, exotiskt trolska stränder med palmlundar och färgade människor etc. men ser i många fall inte alls någon av dessa naturens uppenbarelser, emedan de är så upptagna av att fördöma, baktala och kritisera andra väsen och företeelser. De har fyllt sitt medvetande med missnöjdhet. De är missnöjda med nästan allting. De är missnöjda med solsken, de är missnöjda med regnväder, missnöjda med natten och missnöjda med

dagen, fränsett att de också har bannlyst den stora mängden av medväsen. De tror att livet är ett brutalt, slumpartat spel och att de själva är oskyldiga martyrer eller offer för detta förment onda eller djävulska spel. De glömmer helt, att det är detta förment "onda" eller "djevulska spel" som har gjort och ständigt gör, att de har ögon att se med, öron att höra med, liksom det är samma missförstådda spel som betingar, att de har hjärta, hjärna, lungor och övriga organ, genom vilka de kan känna, förnimma och därmed uppleva livet. De glömmer att det är dessa organs samlade mission eller ändamål att ge individen en absolut fullkomlig organism och att detta även – såvida inte individen själv griper störande in – lyckas i så hög grad av fullkomlighet, att de överhuvud inte märker något av de hundratalens små organers otroligt komplicerade samarbete i denna organism. Individen märker inte alls att han har en sådan organism. Den är i sig själv inte störande, generande eller smärtframbringande, utan utgör i stället ett underbart redskap i individens tjänst. Framstår det inte just därigenom som ett faktum att den är en kärleksgåva ur naturens hand, ett komplement till alla de andra gåvorna från samma gudomliga skaparverk? Man kan alltså inte förneka att ju mer naturens lagar blir upptäckta, utforskade och kända, desto mer blir det till ett orubbligt faktum, att allt i naturen, som är orört eller opåverkat av de mer eller mindre utvecklade väsendena, är strålände logiskt, ändamålsenligt och ständigt strävar mot ett för de levande väsendena kärleksfullt, gudomligt eller lyckligt mål. Att detta inte kan bestridas framgår också därav att ingenting i naturen går till spillo, allting blir använt, allt blir till nytta och gagn och är därmed till glädje och välsignelse för alla levande väsen. Och därigenom blir ju tingen till ömhetsbevis eller uttryck för kärlek.

Ur Livets Bog 5, st 1757.

MARTINUS INSTITUT

Ansvaret för Martinus verk

Martinus Institut, som Martinus upprättade år 1945, är en allmännyttig institution som har till huvuduppgift att ha ansvaret för hans verk. Det innebär att Institutet dels skall sörja för att bevara hans verk oförändrade, dels att de ges ut på originalspråket danska och tillika blir översatta till och utgivna på en rad andra språk. Institutet skall vidare upplysa om och erbjuda undervisning i Martinus verk.

Martinus Center, Klint

Det mesta av Institutets föredrags- och undervisningsverksamhet försiggår i det internationella kurscentret, Martinus Center, Klint, som omtalas på nästa sida.

Institutet i Köpenhamn

Institutets övriga aktiviteter har samlats på adressen Mariendalsvej 94-96 på Frederiksberg i Köpenhamn, där Martinus själv bodde och arbetade från 1943 fram till sin bortgång 1981. Här erbjuds det också föredrag, seminarier och

studiecirklar utifrån Martinus verk.

Huset rymmer dessutom Institutets administration, förlag, bokförsäljning och utgivningen av tidskriften Kosmos. Förutom att vara arbetsplats för några få fasta medarbetare är huset samlingsplats för en rad frivilliga medarbetare, som har tagit på sig att utföra en stor del av Institutets samlade uppgifter. I huset finns minnesrum för Martinus som kan besökas efter avtal med Institutet.

Ytterligare upplysningar på www.martinus.dk

Hallen på Institutet

MARTINUS CENTER, KLINT

Centret i Klint

Ny kultur i natursköna omgivningar. Martinus Center ligger ute vid havet i ett naturskönt och fredligt område vid den lilla staden Klint väster om Nykøbing Sjælland. Martinus grundlade redan 1935 en kurs- och feriekoloni på denna plats, och det har genom åren byggts upp ett modernt kultur- och kurscenter med föredragssal, kurslokaler, vegetarisk restaurang, bostäder för kursdeltagarna (både nya och gamla) samt campingplats.

Centrets utbud

Centret erbjuder undervisning både för nya och erfarna studerande, men är samtidigt en fredlig oas för andligt sökande. Man kan delta i kurser, höra föredrag och via självstudier fördjupa sig i den andligtvetenskapliga världsbilden som Martinus har beskrivit i sina verk. Man kan låta sig inspireras av platsens ljusa och positiva atmosfär som är präglad av deltagarnas intresse för att själva bidra till det som enligt Martinus är det praktiska målet med utvecklingen, nämligen att skapa en ny human världskultur.

Centrets huvudaktivitet är sommarkurserna, vilka hålls under 6 veckor från slutet av juni till mitten på augusti. På våren och hösten och vid nyår är det olika erbjudanden i form av föredrag, weekendkurser och veckokurser. Slutligen är det

arbetsveckor tre gånger om året, då man kan delta i praktiskt arbete kombinerat med erbjudande om föredrag och studier. Såväl centrets undervisning som det praktiska arbetet är på det hela taget i stor utsträckning baserat på frivillig, oavlönad arbetskraft.

Vilka kommer till Martinus Center? Alla är - oavsett livssyn - välkomna till centret och ingen skall känna sig bunden av annat än sin egen uppfattning. Det finns ingen föreningsbildning eller medlemskap knutet till intresset för Martinus analyser.

De flesta kursdeltagare och frivilliga medarbetare kommer från Skandinavien, men speciellt under sommarens internationella veckor kan man möta intresserade från en rad andra länder världen över. Ett karakteristiskt gemensamt drag för deltagarna är, att de via inlevelse i Martinus analyser gärna söker en djupare förståelse av livets natur, sin egen personliga utveckling och utvecklingen i världen. Till detta hör att vistelsen i centret ger rika möjligheter för inspirerande samtal och en trivsamt socialt samvaro med massor av livsglädje i en fredlig, vegetarisk och rökfri miljö.

Se upplysningar om kurser och anmälan på www.martinus.dk eller rekvirera kursprogrammet från Martinus Institut.

Översättning: MR

Föredragssalen på Klint

NOTISER

Översättningar av Martinus verk

Det startade redan på 1930-talet på isländska, vilket var det första språk som en Martinusartikel översattes till. I dag (2005) är ett eller flera av Martinus verk översatta till följande 19 språk: engelska, esperanto, franska, holländska, isländska, japanska, kinesiska, kroatiska, litauiska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, serbiska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska. Till ett av dessa språk, nämligen svenska, är de flesta verken översatta. Tidskriften *Kosmos* ges tills vidare ut på följande 6 språk: danska, svenska, engelska, tyska, holländska och esperanto.

Martinus på nätet

Förutom på Martinus Institutets hemsida, www.martinus.dk, med upplysningar på en rad språk, finns Martinus analyser omnämnda på ett stort antal hemsidor i flera länder. Sök på nyckelord som Martinus Kosmologi, Tredje Testamente, Martinus verdensbillede osv – eller översättningar av dessa ord. Det finns flera öppna dialogställen där man kan ställa frågor och delta i en dialog om Martinus analyser. Bland de mest besökta kan nämnas det svenska: www.tredjetestamentet.se och det danska www.martinusforum.dk

Frivilligt arbete i en god saks tjänst

Vill du vara aktiv som frivillig medarbetare inom Martinus sak? Det ger både en god social upplevelse och samtidigt en inspirerande infallsvinkel till Martinus världsbild. I Martinus Center, Klint utför de frivilliga arbetsuppgifter såsom hantverk, rengöring, trädgårds- och köksarbete och på Institutet i Köpenhamn rör det sig om kontorsuppgifter, kontroll av texter, tryckning och kopiering, översättningar, trädgårdsarbete och mycket annat. Kontakta Lene Jeppesen, lene@martinus.dk tel 0045 38346280 eller Eigil Kristensen eigil@martinus.dk tel 0045 20212768 (vardagar 9-16).
Översättning MR

MARTINUS INSTITUT
Mariendalsvej 94-96
DK-2000 Frederiksberg
tlf. +45 38 34 62 80
Web: www.martinus.dk
Mail: info@martinus.dk

INFORMATION OM MARTINUS

VÄRLDSBILD

Syftet med tidskriften *Kosmos* är att ge en inblick i den världsbild som författaren Martinus (1890-1981) har beskrivit i en rad böcker med samlingstiteln *Tredje Testamente*. Martinus världsbild är en logisk analys av livets andliga lagar och principer.

Det är lätt att studera denna nya världsbild dels genom Martinus böcker, som har kommit ut på Världsbild Förlag, dels genom föredrag, kurser och studiecirkel samt på Internet. Aktiviteter äger rum på Martinus Institut (Köpenhamn), i Martinus Center (Klint, Odsherred) och på många andra platser i in- och utlandet. Närmare upplysningar fås genom att vända sig till Martinus Institut. Utbredningen av kännedomen om världsbilden sker utan någon form av medlemskap eller föreningsbildning. Symbolen på omslags-sidan: Den Eviga Världsbilden 1 symbol 11.

Utgivet av: Fonden Martinus Institut,
Mariendalsvej 96, DK-2000 Frederiksberg.
Mån.- tors. kl. 13-16, fre. kl. 9-12.
Tlf: +45 38 34 62 80, Fax: +45 38 34 61 80
Mail: info@martinus.dk
Web: www.martinus.dk

Ansv. utg. i Sverige: Ulf Sandström

Redaktionsgrupp:

Solveig Langkilde (ans.), Søren Hahn,
Magdalena Rosell, Olav Johansson,
Søren Olsen

Layout: Anne Schepelern

Material till KOSMOS mottas gärna.

Prenumeration

Helår (10 nummer) 460 SEK (2008)
Prenumerationen följer kalenderåret, men kan påbörjas under valfri månad.
Utkommer i mitten av varje månad med undantag av juli och december

Copyright ©

Martinus Idealfond 2007, Köpenhamn.
Återgivning av text och bilder endast efter skriftligt avtal.
ISSN 0107-7910

Martinus kosmiska analyser

Martinus logiska livsförklaring har han beskrivit i sitt huvudverk *Tredje Testamentet*, som består av *Livets bok 1-7*, *Logik*, *Bisättning* och *Den eviga världsbilden 1-4*, samt en rad mindre böcker. Genom en andlig upplevelse eller "kosmisk invigning" såg Martinus, att hela det fysiska och psykiska världssalltet utgör ett stort medvetande som omfattar allt existerande liv. Genom en lång rad "kosmiska analyser" visar han på hur detta allomfattande levande världssallt vilar på alldeles bestämda, orubbliga kosmiska lagar och principer.

En logisk utveckling

Det Gamla Testamentet var anpassat för människor på en helt annan utvecklingsnivå än vår. Då Det Nya Testamentet kom hade människorna nått en högre grad av utveckling och var mogna för högre sanningar. Men nu har det snart gått två tusen år sedan dess och vår insikt i och våra kunskaper om det världssallt vi lever i, skiljer sig återigen från gamla tiders uppfattning. Vi börjar därför bli mottagliga för ännu högre och logiskt grundade sanningar. Det är dessa som kosmologin kan ge oss. Och just därför att denna logiska livsförklaring är den naturliga fortsättningen på religionerna har Martinus kallat sitt samlade verk för *Tredje Testamentet*.

En optimistisk livssyn

Utifrån kosmologin ger denna naturliga utveckling en positiv och optimistisk livssyn, där grundvalen för optimismen baseras på en växande kunskap om livet och verkligheten. Utan kunskap om naturlagarna skulle människorna inte kunna använda naturkrafterna och skapa nutidens teknik. Genom att få kunskap om de andliga naturlagarna kommer det att gradvis bli möjligt att förstå sig själv och andra – och finna mening, logik och kärlek i tillvaron.

Tidskriften KOSMOS

ges ut av Martinus Institut. Syftet är att sprida kännedom om kosmologin till naturligt intresserade och bland annat belysa ämnen som sätter oss i stånd att förstå den tid vi lever i.

Var vänlig texta bokstäverna i kupongen och sänd den till Martinus Institut:

- Jag vill gärna prenumerera på KOSMOS (10 nr./år) pris SEK 460/år (2008)
- Jag vill gärna ha upplysningar om föredrag på Martinus Institut
- Jag vill gärna ha upplysningar om föredrag i Martinus Center i Klint
- Jag vill gärna ha upplysningar om föredrag ute i landet
- Jag vill gärna ha en litteraturförteckning sänd till mig

Namn _____

Adress _____

Postnr _____ Ort _____

Email _____ Tlf. _____

MARTINUS LITTERATUR

Livets Bok i 7 band utgör Martinus huvudverk och innehåller bl. a. Företal – Världsalltets grundenergier – Kosmisk kemi – Det eviga livet och Efterskrift.

Den Eviga Världsbilden 1:
symbolerna 1 till 16.
Den Eviga Världsbilden 2:
symbolerna 17 till 26.
Den Eviga Världsbilden 3:
symbolerna 27 till 33.
Den Eviga Världsbilden 4:
symbolerna 34 till 44.

Logik
Bisättning
Artikelsamling 1
Den Intelktualiserede Kristendom,
efterlämnade manuskripter.

28 småböcker.

Porto

MARTINUS INSTITUT
Mariendalsvej 94-96
DK-2000 Frederiksberg